

[Glistrup.]

partiet jo allerede udfærdiget de præcise forslag, som man meget hellere skulle beskæftige sig med end det lapperi, som SF's forslag er udtryk for. De blev fremlagt den 8. september som forslag nr. 238 til 243, hvor man kan se vejen frem, men hvis vi skal til at drøfte disse ting, som nu SF med sine udkast til principdebat, for at bruge hr. Brixtoftes udtryk, stiller i dette forslag her, er det formentlig langt mere hensigtsmæssigt at lade det gå ind i et samlet kommissionsarbejde, og det kommer vi da også til at behandle her i folketinget i løbet af ganske kort tid. Vi har 2 dage efter SF's forslag stillet et forslag om nedsættelse af en parlamentarisk kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende disse spørgsmål, og det er det, der må være vejen frem.

Det er, som professor Thorlund Jepsen har skrevet i en af de seneste bøger, han har udsendt, en uetisk og økonomisk ødelæggende skatteform at bevare indkomstskatten, og han fornærmer i næste linje 10 pct. af landets skatteinspektører ved at sige, at det har 90 pct. af landets skatteinspektører for længst indset. Jeg troede i og for sig, det var alle, der havde fundet ud af, at man ikke kan gå den vej, som SF her foreslår.

Hvis dette forslag kommer til endelig afstemning, håber jeg derfor ikke, der vil ske det, som hr. Kampmann påpegede som en risiko, at man kunne komme ud for, forslaget blev vedtaget. Det er ikke egnet til vedtagelse. Det er ikke den vej, man skal løse problemerne. Vi kan følges et stykke vej frem. Vi kan følges frem til det, der står i bemærkningerne om, at man skal op på personfradrag på 20.000 kr., og det svarer jo også til, hvad de radikale vedtog på deres landsmøde for nylig, at man skulle noget op over folkepensionsindtægten, men vedrørende hovedlinjerne i forslaget dér er de lige så urimelige at gennemføre i dag, som de var sidst, vi havde det til første behandling. Jeg kan som de foregående ordførere også for mit vedkommende henvide til mine tidligere bemærkninger (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 1777-79).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I modsætning til, forstår jeg, fremskridtspartiets indstilling finder jeg, at det forslag til lov om indkomstskat, som vi behandler

her i eftermiddag, i mange henseender er et interessant forslag, og på en række punkter stemmer det overens med det arbejdsprogram, som blev vedtaget på det radikale landsmøde i september. Jeg vil derfor meget gerne drøfte det og drøfte enkeltheder i det i udvalget og være med til at opklare, hvilke konsekvenser de har. Men nu er forslaget jo, som SF selv siger det i bemærkningerne, en rammelov. Det er derfor meget begrænset, hvor langt vi kan gå ind i en diskussion på grundlag af dette forslag alene om en række meget, meget væsentlige enkeltheder. De er jo kun summarisk gengivet, men forslaget er alligevel interessant, fordi det jo ikke alene drejer sig om indkomstskatten, men det kommer også med bemærkninger i § 11 om skatteligningen i det hele taget, det behandler skatterådene og giver os også nogle bemærkninger om, hvordan vi skal ordne bloktilskuddene.

Må jeg sige om selve indkomstskatten, at dér peger man jo på, at der bør indføres en enhedsskat. Jeg kan med det samme sige, at det er et af de punkter, hvor jeg absolut er uenig med SF. Jeg tror ikke på, at det er muligt at bevare en virkelig kommunal selvstændighed, medmindre man har selvstændige indtægter. Jeg tror ikke på, at man kan gøre en virkelig selvstændig indsats uden dette middel, skatteudskrivningen.

Derefter foreslår SF, at man skal gå over til bruttobeskatning af lønindtægterne. Det vil jo sige at afskaffe fradragene. Selve intentionen, at vi må nærme os en bruttobeskatning og dermed pille ved fradragene, og at vi i en række tilfælde kan få et langt bedre skattesystem, hvis visse af de fradrag, vi har i dag, simpelt hen bliver en aftale mellem arbejder og arbejdsgiver, har det nuværende system jo anvist gode grunde for. Jeg tænker her på, at man for rejsemontører, hvis jeg ikke husker galt, er nået dertil, at de særlige udgifter, som oprindeligt skulle trækkes fra deres indtægt, efter aftale mellem rejsemontørerne, mellem arbejdsgiverne på området og staten nu simpelt hen er blevet til noget, som arbejdsgiverne betaler, og som de så fører særligt regnskab over. Det er jeg sikker på også er en god intention, selv om jeg ikke kan følge og tror det vil være urimeligt at følge SF helt til vejs ende.

Endelig er der spørgsmålet om beskatning